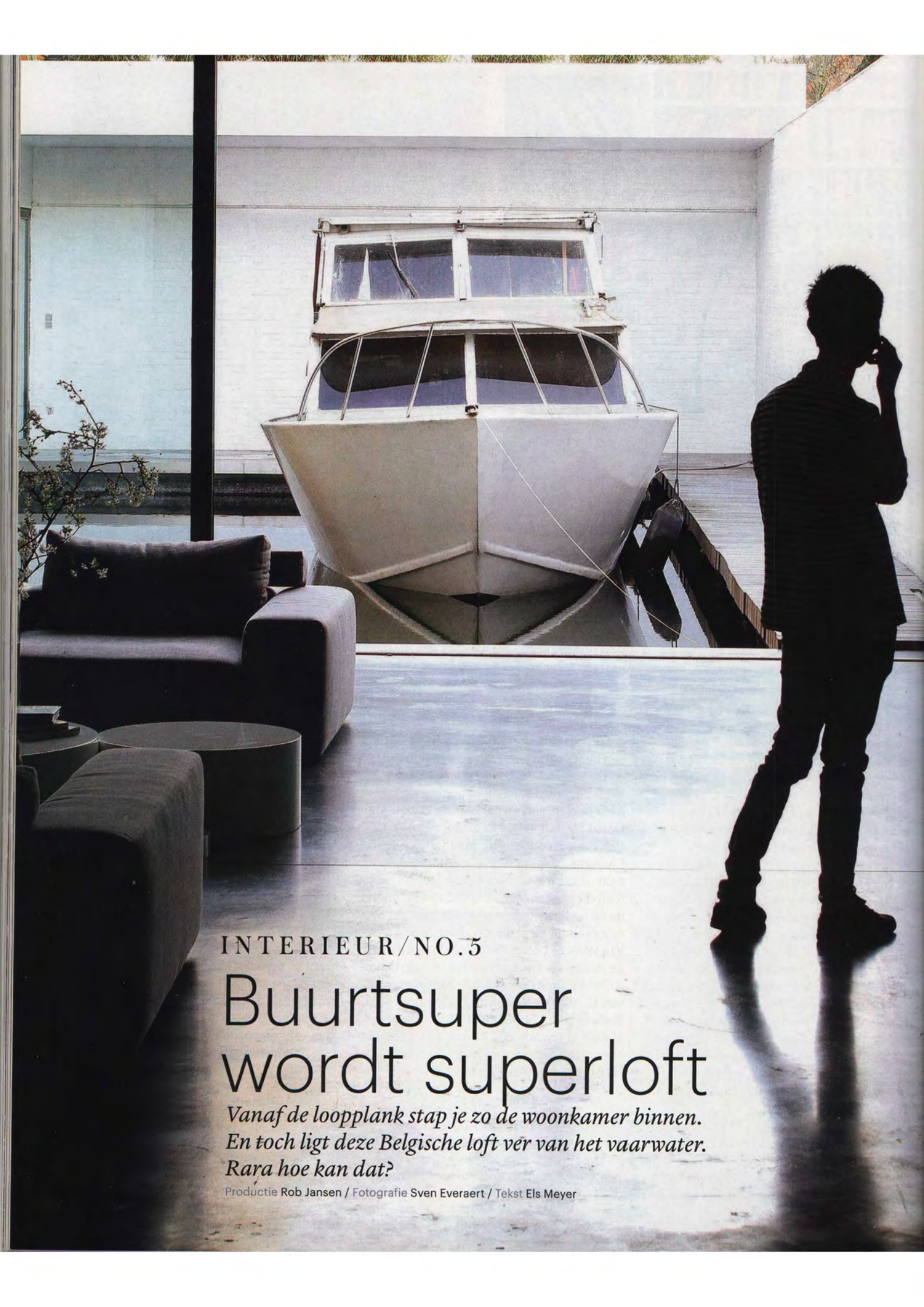

INTERIEUR/NO.5

Buurtsuper wordt superloft

*Vanaf de loopplank stap je zo de woonkamer binnen.
En toch ligt deze Belgische loft ver van het vaarwater.
Rara hoe kan dat?*

Productie Rob Jansen / Fotografie Sven Everaert / Tekst Els Meyer

Op de door Mark
de Neve zelf ontwor-
pen en gemaakte
salontafel een schaal
met een revolver en
een vogel van Pols
Potten. LINKERPAGINA
De boot dient als
gastenverblijf.

De woonkamer biedt uitzicht op de logeermotorboot. Het jacht is tevens kunstobject: door de stalen kozijnen van de elektrisch bedienbare schuifwand wordt het als het ware omlijst. De blauwgroene, twintig meter lange wandkast is door Mark de Neve ontworpen en gemaakt. De kussens op de bank zijn van Mrs. Me.

Boot? Nee, gastenverblijf
Bewoner Mark de Neve: 'Door de glazen schuifpui kun je hier goed naar buiten kijken. Bezoekers staren vaak verbaasd naar de boot. Ik krijg geregeld de vraag hoe het jacht daar is gekomen. Nou, eerst hing hij maanden in de garage omdat we de onderkant met polyester waterdicht moesten maken. Met een trailer is hij later voorzichtig door het huis richting zwembijver gereden. Dat duurde bijna een dag. Ik zou er in principe mee kunnen varen, maar hij blijft liggen waar hij ligt. Door het frame om de ramen lijkt het soms net een kunstwerk.'

'Alles is hier
megagroot.
Standaardmaten
komen niet voor'

De woonkamer met op
de achtergrond het
betonnen kookeiland.
De bank en witte
fauteuils komen uit de
collectie van Heylen,
de salontafel is van
English Arts. LINKS
Architect Frederik de
Smet tekende voor
het ontwerp van het
'boothuis'.

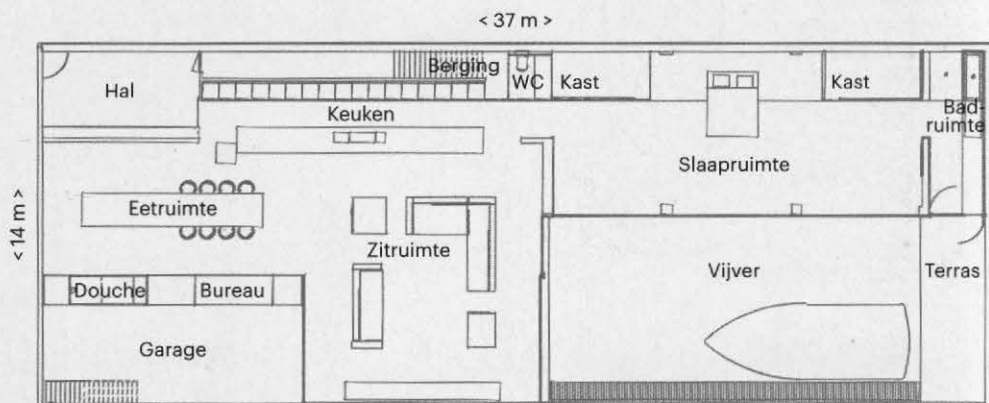

Mooi contrast: rechts een hoogglanzende kastenwand, links een betonnen eiland. Let op het verlaagde werkblad naast het spoelgedeelte, dat vaatwerk en dergelijke aan het oog onttrekt. De gaskookplaat is van Smeg, afzuigkap type SV komt van Van Opstal, kraan Elevato Rotondo is van Siemens.

Rond de op maat gemaakte
eettafel van English
Arts staan twintig
Louis Ghost-stoelen van
Philippe Starck voor
Kartell. De kandelaars
zijn van Pols Potten.
De hoogglans wandkasten
zijn eveneens gemaakt
door English Arts,
naar een ontwerp van
Icoon Architecten.

10

Hoewel de supermarkt in het Belgische Hemiksem bij Antwerpen in erbarmelijke staat verkeerde, besloot meubelmaker Mark de Neve het pand toch te kopen. Een architect die zich op dit project wilde storten, was alleen niet makkelijk te vinden. Totdat hij Frederik de Smet van Icoon Architecten tegen het lijf liep. 'Het was een afgrijselijke ervaring om het pand de eerste keer te zien,' zegt deze. 'Wat een bouwval! Mark had eerst een andere architect gevraagd, maar die zag het project absoluut niet zitten. Het pand was ook extreem donker: het is zesendertig meter diep. Doordat er alleen ramen in de voorgevel zaten, oogde het extra somber. Daarbij bleek het platte dak volledig verrot, waardoor het binnen net zo hard regende als buiten. Mark wilde een lichte loft met ruimtes die logisch in elkaar overgaan, dat vereiste enig denkwerk. Groot voordeel was dat hij me vrij liet in het ontwerp. Waarbij ik wel rekening diende te houden met zijn twee wensen: een buitenruimte zonder onderhoud en een gastenverblijf.'

De voormalige buurtsuper was gevestigd in twee rijtjeshuizen. Frederik de Smet besloot die oorspronkelijke woningen in zijn bouwplan te betrekken. 'Om zoveel mogelijk licht het pand in te trekken hebben we de voorgevel aan de straatkant volledig in glas uitgevoerd: bij de ene woning helder glas en bij de andere melkglas. Deze verdeling vond ik wel een grappige knipoog naar de oorspronkelijke situatie. Bovendien was dat glas noodzakelijk om de loft licht te maken. Voor de voorgevel heb ik een glazen schuifpui laten maken waardoor de entree nu in de garage is. Die garage is enorm groot - tien meter lang en vier meter breed - en geeft degene

die binnen staat geweldig zicht op het buitenverblijf waar het motorjacht annex gastenverblijf ligt.'

In de kast

Om de scheidingswand tussen de twee huizen aan het zicht te onttrekken, werd een kastenwand gebouwd van tien meter lang en anderhalve meter breed. Deze fungeert als afscheiding tussen garage en woonruimte. De Smet: 'Het bijzondere zit hem trouwens in de wand: daarin is een kantoor verborgen, zodat de woonruimte opgeruimd kan blijven. Ook hebben we er de badkamer in gemaakt. Als eigenaar annex meubelmaker van timmerbedrijf English Arts komt de heer des huizes vaak onder het stof en zaagsel thuis. Als hij de garage binnenkomt, kan hij direct onder de douche stappen die zich in de kastenwand bevindt. Als hij klaar is, opent hij de deur aan de andere kant en kan hij schoon de woonkamer in.'

Het kleurenpalet (witte muren met zwarte kasten) en materiaalgebruik (gepolijst beton) zijn overal consequent doorgevoerd. Door de blauwgrijze, betonnen vloer lijkt het of de vloer binnen en het water buiten vloeiend in elkaar overlopen. De werkwijze van de architect zorgt er bovendien voor dat elke ruimte maximaal kan worden benut. De Smet blijkt een aanhanger van abstracte composities. Vol passie vertelt hij: 'De binnenruimte beslaat 350 vierkante meter en de buitenruimte nog eens 120 vierkante meter. Alles in dit huis is megagroot, standaardmaten komen niet voor. Het zwevende bed, de kasten, het badmeubel, de keuken, bijna alles staat op een hoogte van twintig centimeter. Uniformiteit in de maatvoering geeft eenheid.'

De keuken - bijna veertien meter lang - beschikt over een ter plaatse gestort beton-

nen eiland dat zwevend aan de draagmuur is verankerd. Doordat de spoelbak en het fornuis in elkaars verlengde lopen is ook deze ruimte een samenhangend geheel. Alle keukenbenodigdheden - zoals kookgerei, kraan, apparatuur - zijn weggewerkt zodat de sfeer perfect past bij die van de nabijgelegen zithoek.'

Parking wordt vijver

Omdat Mark de Neve in een vorige loopbaan tuinen heeft onderhouden en daar nu geen zin meer in heeft, vroeg hij om een buiten zonder onderhoud. Voor de architect geen probleem: 'Op de plek waar de parkeerplaats van de supermarkt zich bevond, ontwierp ik een ecologisch gefilterde zwembijver. Dit systeem werkt met een lavafilter die zit verstopt onder een loopbruggetje. Door de lavasteentjes is het water helder, schoon en geschikt om 's zomers in te zwemmen.'

Het gastenverblijf - de andere wens van de bewoner - werd ondergebracht in een motorjacht dat ligt aangemeerd in de zwembijver. De Smet koos voor deze opmerkelijke oplossing omdat een gastenverblijf dat het grootste deel van het jaar leegstaat, binnenshuis te veel ruimte in beslag zou nemen. De voormalige politieboot, die vanwege de slechte staat gratis kon worden opgehaald, werd op een aanhangwagen dwars door het huis gereden. De boot paste maar net door het drie meter hoge schuifraam. Frederik de Smet blik inmiddels tevreden op het avontuur terug: 'Wat begon als een pittige klus is uiteindelijk een geweldige opdracht gebleken, met een verrassend resultaat.'

www.english-arts.be
www.icoon.be

101

Het 9,5 meter lange en meer dan zes ton wegende betonnen kookeiland werd zwevend aan de draagmuur verankerd. De afmetingen van de betonnen spoelbak zijn afgestemd op die van de kookplaat. De kraan is in hoogte verstelbaar zodat deze in het werkblad kan worden verzonken en onzichtbaar is vanuit de leefruimte.

De loft is diep: 36 meter. Ook het keukeneiland is met 9,5 meter extreem aan de maat

Nog ruimtelijker?
Geen probleem:
dan klapt de
bewoner het bed
gewoon omhoog

Aan beide kanten van het bed zijn inloopkasten. Spiegels en ledlampen geven deze extra cachet. Met een schuifwand kan de badkamer worden afgesloten. Ervoor staat een antieke fauteuil. LINKERPAGINA In de voormalige koelcel is nu de badkamer. De betonnen wastafel mondt uit in een royaal ligbad. Kraan Rettangolo is van Gessi. De taatsdeur geeft toegang tot het terras en de zwembijver.

Raymond Loewy. Marie: 'He knew many of these men. He was obsessed with his work, a perfectionist who was not easily satisfied. Quality always came first; he was not a man for compromise.'

Belgian designer Luc Vincent is the artistic director in charge of the reissues at Bulo. In his view, Wabbes's work harks back to industrial design when it still served the individual and the business, and not the designer himself. 'With this release of Wabbes's work, Belgian design achieves the same position as Finland with the oeuvre of Alvar Aalto and the United States with that of Charles and Ray Eames.' Bulo managing director Dirk Busschop knows that Jules Wabbes has always remained a shining example for new generations of young designers. 'We are paying homage to the modernity of a talented designer.'

Bulo is not the only firm to spot opportunity in Wabbes's design catalogue. Wever & Duncré are putting his wall brackets and hanging lamps on the market. During the tour of the house Marie points to the bathroom: 'Some of the bathroom accessories are still in production at Vervloet.'

As we take our leave Marie Wabbes takes our coats down from the Horizon coat rack, a design from the 1950s. 'A modular slat system with sliding hooks: very modern, if you ask me. All the rooms in this house exude my first husband's spirit and sense of quality.' On the mantelpiece in the front room Jules Wabbes gazes into the distance. 'A head full of ideas and plans. Behind that rather stern, moustachioed countenance he hid a wonderful sense of humour. It's a shame his time was so short. But it's nice to see his legacy being appreciated. Wabbes has not been forgotten.'

INTERIOR NO. 5 (PAG. 154)

Supermarket becomes Superloft

The supermarket in the Belgian town of Hemiksen was in a pitiful state, but furniture maker Mark de Neve decided to buy the building anyway in 2006. Frederik de Smet of Icoon architecten: 'It was a wreck! The building was extremely dark: it's 36 m deep and the only windows were in the front façade. And the flat roof was completely rotted. Mark wanted a nice light loft with rooms that flowed logically into one another. He gave me

carte blanche for the design, but I did have to keep two requirements in mind: a maintenance-free exterior space and guest quarters.'

The supermarket had been accommodated in two terraced houses, and Frederik decided to include them in his construction plan. 'In order to pull as much light as possible into the building we did the front façade on the street side entirely in glass: clear glass for one of the houses and milk glass for the other. I had a sliding glass door installed in the front façade, placing the entrance in the 10-by-4-metre garage. We built a wide "cupboard wall" around the dividing wall between the original houses. This conceals an office. We also put the bathroom here. When Mark comes home covered in dust and sawdust, he can step directly into the shower and come out clean into the living room on the other side!'

The colour palette (white walls with black cupboards) and material selection (polished concrete) has been consistently applied throughout. The interior space of the loft is 350 m² and the exterior space another 120 m². 'Everything in this house is in mega-proportions. Almost everything is at a height of 20 cm. Identical dimensions provide unity.' The big kitchen with its concrete island cast in situ was suspended and anchored to the supporting wall. 'All the kitchen implements are tucked away so that it fits in perfectly with the ambiance of the adjacent sitting area.' De Neve asked for a maintenance-free outside space. Not a problem for Frederik de Smet: 'I designed an ecologically filtered swimming pond where the supermarket's car park used to be.'

Guest quarters – which would have taken up too much space inside the house – are situated in a boat in the large pond. The former police boat was rolled right through the house on a trailer, just barely fitting through the three large sliding windows. Frederik de Smet: 'What seemed like a tough job in the beginning turned out to be a wonderful project with a surprising result.'

PAG. 178

4 Lofts in Rotterdam

The St. Jobsveem in Rotterdam's Lloydkwartier area is a six-storey, 130-by-25 m colossus. The warehouse for 'colonial wares'

dating from 1912 was converted into an apartment complex four years ago. Commercial spaces were created on the ground floor.

Although it is a listed national landmark, it needed significant modifications. Robert Winkel of Mei Architecten: 'Our solution for bringing natural light into the lofts was to make three big holes in the façade.' This was a major structural challenge. 'The atriums turned the building into a kind of house of cards. We had to figure out a way to maintain its stability.'

A concrete floor was laid on top of the wooden storey joists. The floor joists now form the beamed ceilings of the lofts. The original cast-iron support columns were also retained in each loft. The former loading docks became terraces. In each atrium, a staircase was constructed around a glass lift, with footbridges to the apartments on either side. The façades were fitted with glass panels. The roof of the atrium can be opened automatically for ventilation. The warehouse's roof proved beyond repair. 'The penthouses are therefore new, inspired by the shape of hangars that used to be in the port docklands.'

Winkel is proud of the project. 'The best compliment for me is that the residents are so happy with it. The nice thing about such a distinctive building is that it brings together people with the same mind-set.' In spite of the modifications 'the warehouse became even more of a warehouse,' according to Winkel. 'We carried out a respectful conversion and received a number of awards for it. I'm a member of a landmark buildings commission myself and I think a building makes it through 100 years for a reason. You shouldn't ruin it all in a couple of years.'

Loft 1

Joop van Boven and Twan Haanen got the show apartment in the housing lottery. Van Boven: 'An amazing home, with 150 m² of floor space and a 60-m² terrace by the water. A solid building that was once the biggest warehouse in the world.'

Still, they were not able to move in right away. 'It was beautiful, but the kitchen was in the middle of the apartment and the contractor wanted a lot of money. So it was stripped back down to the shell and we devised a floor plan that maintained the idea of a loft.' The ceilings were lowered above the kitchen and the bed: they double as extra storage space. Otherwise the beamed ceiling is prominently visible throughout.

Under-floor heating was a must for them. 'We would have had to put radiators in front of the windows, which come down to the floor.' The bedroom can be closed off with sliding glass doors on two sides. 'That way one of us can still go to sleep when the other